



LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS PILIETYBĖS PAGRINDU TEIKIANT INFORMACIJĄ DĖL GALIMYBĖS DEKLARUOTI GYVENAMĄJĄ VIETĄ TYRIMO

2023-03-17 Nr. (23)SN-11)SP-19
Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2023 m. sausio 27 d. gautas pareiškėjo (asmens duomenys Tarnybai žinomi; toliau – Pareiškėjas) skundas, kuriame asmuo rašo, kad jis yra Italijos Respublikos pilietis, turintis leidimą gyventi Lietuvoje. Pareiškėjas praneša, kad dirba ir moka mokesčius Lietuvoje, turi sąskaitą AB Swedbank.

Turėdamas sąskaitą ir galėdamas prisijungti prie interneto portalo *Elektroninių valdžios vartų*, Pareiškėjas ketino deklaruoti savo gyvenamąją vietą elektroniniu būdu, tačiau prisijungus prie minėtos sistemos pasirodė užrašas: „***Ne Lietuvos Respublikos piliečiai paslaugą gali gauti tik tiesiogiai nuvykę į deklaravimo įstaigą – seniūniją ar savivaldybę.***“

Pareiškėjas teigia, kad yra diskriminuojamas pilietybės pagrindu.

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė Birutė Sabatauskaitė (toliau – Lygių galimybių kontrolierė), vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 2023 m. vasario 6 d. raštu Nr. (23)SN-11)S-57 „Dėl informacijos pateikimo“ kreipėsi į Informacinės visuomenės plėtros komitetą (toliau vadinamas ir Komitetu) prašydama per 5 darbo dienas nuo reikalavimo gavimo dienos (kuo skubiau) pateikti paaiškinimą ir atsakyti į klausimus: „Dėl kokios priežasties ne Lietuvos Respublikos piliečiams turintiems galimybę prisijungti prie Elektroninių valdžios vartų nėra sudaryta galimybė deklaruoti gyvenamąją vietą elektroniniu būdu? Kokiais duomenimis (IT programomis) naudojasi (valdo) seniūnijos ir savivaldybės, kurių neįmanoma identifikuoti (panaudoti) jungiantis per Elektroninius valdžios vartus? Kokie teisės aktai reglamentuoja minėtą draudimą? Ar Jums žinoma, kad VĮ Registrų centras suteikia galimybę ne Lietuvos Respublikos piliečiams deklaruoti gyvenamąją vietą elektroniniu būdu kitomis priemonėmis? Prašau nurodyti, ar

artimiausiu metu numatyti pakeitimai – sudaryti galimybę ne Lietuvos Respublikos piliečiams deklaruoti savo gyvenamąją vietą elektroniniu būdu? Jei ne, išvardinkite priežastis, dėl kurių šie pakeitimai nebus vykdomi (nėra planuojami).“

Kartu prašyta pateikti kitą, reikšmingą informaciją, susijusią su atliekamu tyrimu.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

2023 m. kovo 6 d. Komitetas pateikė Tarnybai raštą „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Raštas), kuriame pranešė, kad gyvenamosios vietos deklaravimo paslauga, be kita ko, jos teikimas per *Elektroninius valdžios vartus*, reglamentuojama Gyvenamosios vietos deklaravimo taisyklėmis, patvirtintomis valstybės įmonės Registrų centro direktoriaus 2018 m. sausio 15 d. įsakymu Nr. v-24 „Dėl Gyvenamosios vietos deklaravimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) (nuoroda į Taisykles <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/9e5ddea0fd5c11e796a2c6c63add27e9/asr>). Taisyklių 99 punkte yra nustatyta, kad „*gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ar išvykimą iš Lietuvos Respublikos deklaruoti elektroniniu būdu gali Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie savo tapatybę gali patvirtinti portale „Elektroniniai valdžios vartai“ nurodytais būdais*“ (šios ir kitų citatų kalba netaisyta).

Rašte pažymėta, jog, atsižvelgiant į minėtą Taisyklių nuostatą, Italijos Respublikos pilietis, turintis leidimą gyventi Lietuvoje, užsakyti paslaugą *Elektroniniuose valdžios vartuose* negali. Elektroniniuose valdžios vartuose yra galimybė užsieniečiams identifikuoti save Lietuvoje arba Europos Sąjungos (ES) šalyse išduotomis atpažinties priemonėmis (pvz., naudojant eIDAS priemones arba eRezidentų kortelę). Gyvenamosios vietos deklaravimo elektroniniu būdu paslaugą Elektroniniuose valdžios vartuose bus galima modernizuoti pritaikant ją užsieniečiams, t. y. sudarant galimybę ne Lietuvos Respublikos piliečiams deklaruoti savo gyvenamąją vietą elektroniniu būdu *Elektroniniuose valdžios vartuose* tik pakeitus minėtas Taisykles.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Informacinės visuomenės plėtros komitetas užtikrino lygių galimybių įgyvendinimą, teikiant prisijungimo prie *Elektroninių valdžios vartų* paslaugas, deklaruojant gyvenamąją vietą, nepaisant pilietybės, t. y., ar nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 str. 1 punkto nuostatos, įpareigojančios prekių pardavėjus, gamintojus ar paslaugų teikėjus visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius pačius gaminius, prekes ir paslaugas.

Taigi atliekamas tyrimas dėl galimos diskriminacijos pilietybės pagrindu vartotojų teisių apsaugos srityje.

Pažymėtina, jog tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija, pačia bendriausia šio žodžio prasme, reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Diskriminacijos sąvoka paprastai siejama su lygių galimybių, lygiateisiškumo pažeidimu, o nediskriminavimas – su asmenų lygaus traktavimo, lygių galimybių realizavimo kategorijomis. Konstitucinė diskriminacijos samprata atskleidžiama pasiremiant Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str. turiniu, kuriame numatyta, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs, ir nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius.

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 20 straipsnį, kiekvienas asmuo, turintis valstybės narės pilietybę, yra Europos Sąjungos pilietis (1 dalis), o viena iš Europos Sąjungos piliečių teisių yra teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje (2 dalies a punktas). Pagal SESV 21 straipsnio 1 dalį, kiekvienas Europos Sąjungos pilietis turi teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje laikydamasis Europos Sąjungos sutartyje, SESV ir joms įgyvendinti priimtose nuostatose nustatytų apribojimų ir sąlygų.

Aiškindamas *inter alia* SESV 21, 45 straipsnių nuostatas, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas atitinkamai yra pažymėjęs, jog ES pirminė teisė negali asmeniui garantuoti, kad jo persikėlimas į kitą nei jo kilmės valstybę narę neturės poveikio socialinei apsaugai (*inter alia* 2013 m. balandžio 18 d. sprendimo byloje C-548/11 *Mulders* 45 punktas, 2016 m. sausio 21 d. sprendimo byloje C-515/14 *Komisija prieš Kiprą* 40 punktas); tačiau nacionalinės priemonės, galinčios apriboti galimybę pasinaudoti SESV garantuojama darbuotojų judėjimo laisve ar naudojimąsi ja padaryti mažiau patrauklų, gali būti leistinos tuo atveju, jeigu jomis siekiama SESV atitinkančio teisėto tikslo, jos grindžiamos privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, yra tinkamos tikslui pasiekti ir neviršija to, kas būtina jam pasiekti (*inter alia* 2007 m. sausio 18 d. sprendimo byloje C-104/06 *Komisija prieš Švediją* 25 punktas, 2010 m. kovo 16 d. sprendimo C-325/08 *Olympique Lyonnais* 38 punktas, 2013 m. rugsėjo 12 d. sprendimo byloje C-475/11 *Konstantinides* 50 punktas); kai kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos imasi nuo ES teisėje įtvirtinto principo nukrypstančios priemonės, kiekvienu konkrečiu atveju jos turi įrodyti, kad šia priemone gali būti užtikrintas nurodyto tikslo įgyvendinimas ir ji neviršija to, kas būtina jam pasiekti (*inter alia* 2010 m. balandžio 13 d. sprendimo byloje C-73/08 *Bressol* ir kt. 71 punktas, 2016 m. sausio 21 d. sprendimo byloje C-515/14 *Komisija prieš Kiprą* 54 punktas)¹.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas kreipėsi su skundu, teigdamas, kad yra Italijos pilietis, turintis leidimą gyventi Lietuvoje, sąskaitą banke ir prisijungimo prie *Elektroninių valdžios vartų* priemonės, tačiau negalintis deklaruoti savo gyvenamosios vietos elektroniniu būdu. Kitaip tariant, Pareiškėjui, kaip ES piliečiui, nėra užtikrintos vienodos galimybės gauti tokias pačias paslaugas kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.

Pilietybė Lygių galimybių įstatyme apibrėžiama kaip Europos Sąjungos valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės valstybių piliečių ir jų šeimos narių pilietybė. Pareiškėjas yra Italijos Respublikos, t. y. ES valstybės narės, pilietis.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 8 str. 1 dalį, prekių pardavėjas, gamintojas ar paslaugų teikėjas, įgyvendindamas lygias galimybes, nepaisydamas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos, privalo visiems vartotojams sudaryti vienodas sąlygas gauti tokius

¹ Konstitucinio Teismo 2019 m. lapkričio 8 d. nutarimas „Dėl vaikų išlaikymo išmokų mokėjimo sąlygos nuolat gyventi Lietuvoje“.

pačius gaminius, prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, ir taikyti vienodas apmokėjimo sąlygas ir garantijas už tokius pačius ir vienodos vertės gaminius, prekes ir paslaugas.

Atliekant tyrimą dėl diskriminacijos pilietybės pagrindu, būtina nustatyti, ar Pareiškėjo pilietybė lėmė jo atsidūrimą blogesnėje padėtyje nei Lietuvos Respublikos piliečiai, gaunant Elektroninių valdžios vartų portalo teikiamas paslaugas.

Komiteto paaiškinimu, Taisyklių 99 punkte yra nustatyta, kad „*gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ar išvykimą iš Lietuvos Respublikos deklaruoti elektroniniu būdu gali Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie savo tapatybę gali patvirtinti portale „Elektroniniai valdžios vartai“ nurodytais būdais*“. Atsižvelgiant į minėtą Taisyklių nuostatą, Italijos Respublikos pilietis, turintis leidimą gyventi Lietuvoje, užsakyti paslaugą *Elektroniniuose valdžios vartuose* negali. *Elektroniniuose valdžios vartuose* yra galimybė užsieniečiams identifikuoti save Lietuvoje arba Europos Sąjungos šalyse išduotomis atpažinties priemonėmis (pvz., naudojant eIDAS priemones arba eRezidento kortelę). Gyvenamosios vietos deklaravimo elektroniniu būdu paslaugą *Elektroniniuose valdžios vartuose* bus galima modernizuoti pritaikant ją užsieniečiams, t. y. sudarant galimybę ne Lietuvos Respublikos piliečiams deklaruoti savo gyvenamąją vietą elektroniniu būdu *Elektroniniuose valdžios vartuose* tik pakeitus Taisykles.

Lygių galimybių įstatymas reglamentuojantis valstybės institucijų pareigą įgyvendinti lygias galimybes nustato, kad valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją privalo užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos (5 str. 1 d. 1 punktas).

Vadovaujantis šiuo reglamentavimu, valstybės institucijų rengiami ir priimami teisės aktai privalo atitikti lygiateisiškumo principą, nepaisant, be kita ko, pilietybės. Vertinant Taisyklių 99 punkto kuris nustato, kad „*gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ar išvykimą iš Lietuvos Respublikos deklaruoti elektroniniu būdu gali Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie savo tapatybę gali patvirtinti portale „Elektroniniai valdžios vartai“ nurodytais būdais*“, nuostatas, pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos piliečiams nustatytos išskirtinės teisės deklaruoti savo gyvenamąją vietą elektroniniu būdu, turint omenyje, kad prie *Elektroninių valdžios vartų* gali prisijungti asmenys iš kitų šalių, turintys ES pilietybę, gyvenantys Lietuvos Respublikoje.

Atsižvelgiant į tai, kad tyrimo metu paaiškėjo, jog Komitetas, vadovaudamasis Taisyklėmis, nesudaro ES piliečiams galimybių deklaruoti savo gyvenamosios vietos elektroniniu būdu, vertintina ir aplinkybė, ar Taisyklės atitinka Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 punkte išdėstytą reikalavimą.

Atkreiptinas dėmesys, kad Taisyklės yra patvirtintos VĮ Registrų centro direktoriaus 2018 m. sausio 15 d. Įsakymu Nr. v-24, tačiau VĮ Registrų centro interneto svetainės www.registrucentras.lt skiltyje „Gyvenamosios vietos deklaravimas“ pateikiama informacija: „<... Internetu per Elektroninių valdžios vartų portalą, jei asmuo gali patvirtinti savo tapatybę portale nurodytais būdais. Jei reikalingas savininko (bendratučių) sutikimas, jis turi būti patvirtintas taip pat internetu. Šiuo metu ne visada gali pavykti pateikti deklaraciją internetu. Sudėtingais atvejais, kai yra keletas bendratučių ir jie nesutampa pastatui ir žemės sklypui arba ant žemės sklypo yra keletas pastatų su skirtingais adresais, elektroninė deklaravimo sistema gali gauti nevienareikšmį atsakymą. Tokiais atvejais deklaraciją reikia pateikti deklaravimo įstaigai.“

Internetu per Registrų centro savitarną, jei asmuo gali patvirtinti savo tapatybę prisijungime nurodytais būdais. Jei reikalingas savininko (bendratučių) sutikimas, jis turi būti patvirtintas taip pat internetu. Šiuo metu ne visada gali pavykti pateikti deklaraciją internetu. Sudėtingais atvejais, kai yra keletas bendratučių ir jie nesutampa pastatui ir žemės sklypui arba ant žemės sklypo yra keletas pastatų su skirtingais adresais, elektroninė deklaravimo sistema gali gauti nevienareikšmį atsakymą. Tokiais atvejais deklaraciją reikia pateikti deklaravimo įstaigai ...>“.

VĮ Registrų centro interneto svetainėje pateikiamoje informacijoje nėra nurodyta sąlyga, kad deklaruoti gyvenamąją vietą elektroniniu būdu gali tik Lietuvos Respublikos piliečiai. Pagrindinė sąlyga, suteikianti galimybę deklaruoti / pakeisti savo gyvenamąją vietą – galimybė patvirtinti savo tapatybę portale nurodytais būdais.

Atsižvelgiant į tai, kad, Komiteto Rašto rengėjų teigimu, pagrindė priežastis, dėl kurios ES piliečiai, turintys prieigą prie *Elektroninių valdžios vartų*, negali deklaruoti savo gyvenamosios vietos elektroniniu būdu, yra Taisyklėse išdėstyta nuostata, suteikianti galimybę tik Lietuvos Respublikos piliečiams elektroniniu būdu deklaruoti gyvenamąją vietą, konstatuotina, kad Taisyklės keistinos.

Tiesioginė diskriminacija, pagal Lygių galimybių įstatymo 2 str. 9 dalį, yra elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui.

Remiantis šia sąvoka, tiriant diskriminacijos fakto buvimą ar nebuvimą, yra lyginami keli žmonės, kurie skiriasi savo tapatybės požymiais, kitais požymiais, įskaitant pilietybę, ir vertinama, ar panašiomis aplinkybėmis jie yra vertinami vienodai, ar jiems taikomas vienodo elgesio principas.

Akivaizdu, kad tuo atveju, jei asmuo gali patvirtinti savo tapatybę *Elektroninių valdžios vartų* portale nurodytais būdais, sąlyga dėl pilietybės yra perteklinė ir ribojanti ne Lietuvos, o kitų ES valstybių piliečių teises tokiomis pačiomis sąlygomis deklaruoti savo gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje.

2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (toliau – Reglamentas arba eIDAS reglamentas), preambulėje nurodyta, kad šiuo reglamentu siekiama stiprinti pasitikėjimą elektroninėmis operacijomis vidaus rinkoje, suteikiant bendrą pagrindą saugiai vykdyti elektronines piliečių, verslo ir viešosios valdžios institucijų tarpusavio operacijas, taip didinant viešųjų ir privačiųjų internetinių paslaugų, elektroninio verslo ir elektroninės prekybos veiksmingumą Sąjungoje.

Reglamente nurodoma, kad daugeliu atveju piliečiai negali pasinaudoti savo elektroninės atpažinties priemonėmis, kad jų tapatybė būtų nustatyta kitoje valstybėje narėje, nes jų šalyje taikomos nacionalinės elektroninės atpažinties schemos kitose valstybėse narėse nepripažįstamos. Ta elektroninė kliūtis trukdo paslaugų teikėjams pasinaudoti visais vidaus rinkos privalumais. Abipusiu pagrindu pripažintos elektroninės atpažinties priemonės palengvins tarpvalstybinį įvairių paslaugų teikimą vidaus rinkoje ir suteiks įmonėms galimybę vykdyti veiklą tarpvalstybiniu pagrindu, išvengiant daugelio problemų, kylančių santykiuose su viešosios valdžios institucijomis.

Vienas Reglamento uždavinių – pašalinti esamas valstybėse narėse naudojamų elektroninės atpažinties priemonių, reikalingų norint nustatyti tapatybę bent siekiant pasinaudoti viešosiomis paslaugomis, tarpvalstybinio naudojimo kliūtis. Reglamentu nesiekama kištis į valstybėse narėse įdiegtas elektroninės atpažinties valdymo sistemas ir su jomis susijusias infrastruktūras. Reglamento tikslas – užtikrinti, kad naudojantis valstybių narių siūlomomis tarpvalstybinėmis internetinėmis paslaugomis būtų galima užtikrinti saugią elektroninę atpažintį ir tapatumo nustatymą.

Vadovaujantis tuo, kas pirmiau išdėstyta, konstatuotina, kad Taisyklių 99 punktą neatitinka Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 punkto, nustatančio pareigą valstybės institucijoms užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės nepaisant, be kita ko pilietybės. Šiuo metu Taisyklėse nustatytas reglamentavimas sudaro pagrindą Komitetui *Elektroninių valdžios vartų* portale

skelbti diskriminuojančią pilietybės pagrindu informaciją: „*gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje ar išvykimą iš Lietuvos Respublikos deklaruoti elektroniniu būdu gali Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie savo tapatybę gali patvirtinti portale „Elektroniniai valdžios vartai“ nurodytais būdais.*“

Tikslinga kreiptis į VĮ Registrų centrą su siūlymu apsvarstyti galimybę pakeisti Taisyklių 99 punktą išbraukiant iš jo sąlygą „Lietuvos Respublikos piliečiai“. VĮ Registrų centrui pakeitus Taisykles, Komitetui siūlytina pakeisti *Elektroninių valdžios vartų portale* skelbiamą informaciją, išbraukiant sąlygą: „**Ne Lietuvos Respublikos piliečiai paslaugą gali gauti tik tiesiogiai nuvykę į deklaravimo įstaigą – seniūniją ar savivaldybę.**“

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 29 straipsnio 2 dalies 2 punktu, 30 str. 3 dalimi,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Kreiptis į VĮ Registrų centrą ir Informacinės visuomenės plėtros komitetą su siūlymu nutraukti lygias galimybes pažeidžiančius veiksmus.
2. Įpareigoti VĮ Registrų centrą ir Informacinės visuomenės plėtros komitetą išnagrinėti šį sprendimą ir apie nagrinėjimo rezultatus bei sprendimo vykdymo eigą informuoti Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybą per 30 dienų nuo sprendimo gavimo dienos.
3. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir VĮ Registrų centrą ir Informacinės visuomenės plėtros komitetą.

Sprendimas per 1 mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka.

Lygių galimybių kontrolierė

Birutė Sabatauskaitė